

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-354/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sucu Jerku Bogdaniću kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Varaždinu, Kolodvorska 20c, Varaždin, OIB: 84397956623, protiv tuženika Generali osiguranje d.d., Zagreb, Slavonska Avenija 1B, OIB: 10840749604, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 11. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Petre Knolmajer, zaposlenice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, a odluke objavljene dana 16. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Generali osiguranju d.d., Zagreb, Slavonska Avenija 1B, OIB: 10840749604 da isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623 iznos od 9.310,96 eura (devettisućatristodeseteura i devedesetšestcenta) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. ožujka 2025. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koja je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka odbija se u cijelosti kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 5. prosinca 2025. podnio tužbu protiv tuženika radi isplate u kojoj navodi da je osiguranica tužitelja Božica Šogorić, stradala 27. svibnja 2016. godine u prometnoj nesreći u kojoj je došlo do naleta vlaka na automobil reg. oznake KC 457 DC, koji je bio osiguran kod tuženika policom osiguranja broj 321022259148, a da je za nastanak prometne nesreće odgovorna Valentina Mihaljević, vozačica osobnog automobila reg. oznake KC 457 DC, koja je smrtno stradala.

1.1. Tužitelj navodi da je osiguranica tužitelja nakon završenog liječenja upućena na ocjenu radne sposobnosti koja je provedena pri Zavodu za vještačenje te da je nalazom i mišljenjem ovlaštenog vještaka utvrđeno da je kod osiguranice tužitelja uslijed pretrpljenih ozljeda u predmetnom štetnom događaju nastupio potpuni gubitak

radne sposobnosti, što je potvrđeno i mišljenjem stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti. Tužitelj navodi da je temeljem Nalaza i mišljenja vještaka rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Područna služba u Koprivnici od 5. lipnja 2008. godine, a u skladu s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, osiguranici tužitelja Božici Šogorić priznato pravo na invalidsku mirovinu.

1.2. Tužitelj navodi da je isplatom invalidske mirovine osiguranici Božici Šogorić za tužitelja nastajala šteta za naknadu koje se temeljem odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju obraćao tuženiku te da je tuženik podmirio cjelokupnu štetu koja je isplatama iz mirovinskog osiguranja nastajala tužitelju do 31. ožujka 2021. godine. Tužitelj navodi da je odštetnim zahtjevom od 7. ožujka 2025. godine pozvao tuženika da naknadi štetu koja je nastala isplatom invalidske mirovine korisniku Božici Šogorić u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. godine u iznosu od 9.310,96 eura, no da je tuženik odštetni zahtjev tužitelja otklonio.

1.3. Tužitelj navodi da tužbu podnosi temeljem odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju i to odredaba čl. 161. i 164. navedenog Zakona te predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 9.310,96 eura sa zateznom kamatom tekućom od 28. ožujka 2025.

2. Tužba je dostavljena na odgovor tuženiku koji je dao pravovremeni odgovor na tužbu u kojem je naveo da je nesporna činjenica da se dana 27. svibnja 2016. godine dogodio predmetni štetni događaj u kojem je sudjelovala osiguranica tužitelja, no osporio je osnov i visinu tužbenog zahtjeva.

2.1. Tuženik ističe da se u konkretnom slučaju ima primijeniti čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kojim se određuje opseg i visina obveze društva za osiguranje na naknadu štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje i to na način da se izračuna razmjerni iznos mirovine u visini razlike između invalidske/ obiteljske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske/obiteljske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu.

2.2. Stoga tuženik predlaže da sud odbije tužbu u cijelosti.

3. Tužitelj je u tijeku postupka predložio da se radi utvrđenja spornih činjenica izvede dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu.

3.1. Tuženik tijekom postupka nije istaknuo dokazne prijedloge.

4. Između tužitelja i tuženika nije sporno da je dana 27. svibnja 2016. godine došlo do štetnog događaja u kojem je sudjelovala osiguranica tužitelja Božica Šogorić.

4.1. Između tužitelja i tuženika je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

5. U svrhu utvrđenja spornih činjenica tijekom dokaznog postupka pročitani su zapisnik o očevidu (str. 5-10), nalaz i mišljenje o radnoj sposobnosti osiguranika tužitelja (str. 11-14), nalaz i mišljenje vještaka revizora (str. 15-17), rješenje tužitelja (str. 18-21), obračun isplaćenih iznosa invalidske mirovine (str. 22), odštetni zahtjev (str. 23-24), otklon odštetnog zahtjeva (str. 25).

6. Na temelju kritičke analize svih izvedenih dokaza, primjenom odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023. – dalje u tekstu ZPP), utvrđeno je da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete koju je pretrpio isplatom invalidske mirovine zbog ozljede izvan rada svojoj osiguranici Božici Šogorić u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. prosinca 2024.

8. Između stranaka je prije svega sporna primjena materijalnog prava, odnosno sporno je da li se postojanje i visina obveze tuženika, kao osiguravatelja štetnika, da naknadi štetu tužitelju nastalu isplatom mirovine svom osiguraniku utvrđuje primjenom odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju ili odredaba Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

9. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske sadržanom u brojnim odlukama, kao što su primjerice Odluka broj Rev-1067/12 od 5. prosinca 2017., Rev-909/2021-3 od 8. rujna 2021., Rev-552/2022-2 od 17. svibnja 2022. te Rev-663/2022-2 od 23. svibnja 2023, za odluku u ovom sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO-u, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a to je u konkretnom slučaju Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023 – dalje: ZOOP).

10. Tuženik, kao osiguratelj motornog vozila štetnika, se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženika regulirana je Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu temeljem kojeg Zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog Zakona i njime preuzetih ugovornih obveza, a koje su propisane Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP-om propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji je Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti uređen posebnim zakonom i to Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu.

11. Slijedom navedenog, u ovoj pravnoj stvari trebalo je odlučiti primjenom odredbi ZOOP i to čl. 27. ZOOP koji uređuje „subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja“.

12. Prema čl. 27. st. 1. ZOOP-a društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove mirovinskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Člankom 27. st. 2. ZOOP-a propisano je da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. tog članka smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno

propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, dok je stavkom 3. tog članka propisano je da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

13. Sukladno navedenom tužitelj bi temeljem čl. 27. ZOOP-a imao pravo na naknadu stvarne štete od društva za osiguranje na osnovi isplaćene mirovine svom osiguraniku samo ako je iznos isplaćene mirovine veći od iznosa invalidske mirovine koja bi bila utvrđena osiguraniku tužitelja u slučaju povrede na radu.

14. Tužitelj se na pripremnom ročištu održanom 23. ožujka 2026. očitovao da za njega nije sporna činjenica da je invalidska mirovina zbog ozljede na radu uvijek viša od invalidske mirovine koja bi istom osiguraniku bila utvrđena u slučaju ako uzrok nije ozljeda na radu.

14.1. Tuženik, koji je izostao sa pripremnog ročišta, je rješenjem ovoga suda poslovni broj P-354/2025-7 od 2. travnja 2026. pozvan da se očituje je li za njega sporna činjenica da je invalidska mirovina zbog ozljede na radu uvijek viša od invalidske mirovine koja bi istom osiguraniku bila utvrđena u slučaju ako uzrok nije ozljeda na radu, međutim tuženik se u dodijeljenom roku nije očitovao.

15. Uvidom u rješenje tužitelja od 5. lipnja 2018. utvrđeno je da je osiguranici tužitelja Božici Šogorić priznata invalidska mirovina zbog potpunog gubitka radne sposobnosti zbog ozljede izvan rada počevši od 12. ožujka 2018., umjesto koje joj je isplaćena najniža mirovina s obzirom da je to za nju povoljnije. Uvidom u obrazloženje rješenja utvrđeno je da je za osiguranicu tužitelja, s obzirom da se radi o invalidskoj mirovini zbog ozljede izvan rada, mirovinski staž utvrđen temeljem odredbe čl. 32. st. 2. i 3. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018, 102/2019, 84/2021, 119/2022 – dalje u tekstu ZOMO) u trajanju od 24 godine, 7 mjeseci i 26 dana.

15.1. Temeljem odredbe čl. 79. st. 1. ZOMO propisano je da se visina mirovine utvrđuje na način da se osobni bodovi pomnože s mirovinskim faktorom i aktualnom vrijednošću mirovine. Mirovinski faktor za invalidsku mirovinu iznosi 1.0, što je propisano čl. 87. ZOMO. U smislu čl. 88. ZOMO aktualna vrijednost mirovine je ista za sve osiguranike. Dakle na visinu invalidske mirovine utječu prije svega osobni bodovi.

15.2. Člankom 86. ZOMO propisano je da se osobni bodovi za određivanje mirovine dobivaju tako da se prosječni vrijednosni bodovi pomnože s ukupnim mirovinskim stažem.

15.3. Člankom 86. st. 3. ZOMO propisano je da se pri određivanju osobnih bodova osiguranika za određivanje invalidske mirovine, ako je djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti uzrokovan ozljedom na radu ili profesionalnom bolešću, uzimaju vrijednosni bodovi najmanje za 40 godina mirovinskog staža.

15.4. Slijedom navedenog, imajući u vidu da su za osiguranicu tužitelja Božicu Šogorić osobni bodovi za određivanje invalidske mirovine dobiveni množenjem prosječnih vrijednosnih bodova sa mirovinskim stažem od 24 godine, 7 mjeseci i 26 dana, a da bi se sukladno čl. 86. st. 3. ZOMO, u slučaju da je ta osiguranica pravo na invalidsku mirovinu ostvarila temeljem ozljede na radu, osobni bodovi za određivanje invalidske mirovine za osiguranicu tužitelja utvrđivali množenjem prosječnih vrijednosnih bodova sa mirovinskim stažem od 40 godina, evidentno je da bi invalidska mirovina koju bi osiguranica tužitelja ostvarila u slučaju ozljede na radu bila viša od invalidske mirovine koju je tužitelj isplaćivao svojoj osiguranici u spornom razdoblju zbog ozljede izvan rada.

15.5. U konkretnom slučaju temeljem rješenja tužitelja od 5. lipnja 2018. utvrđeno je da je tužitelj umjesto invalidske mirovine svojoj osiguranici isplaćivao najnižu mirovinu, koja je za nju bila povoljnija, međutim valja istaknuti da bi i najniža mirovina za osiguranicu tužitelja bila viša u slučaju da je pravo na invalidsku mirovinu ostvarila zbog ozljede na radu jer bi se u tom slučaju sukladno čl. 90. st. 3. ZOMO svota najniže mirovine utvrđivala množenjem 103% aktualne vrijednosti mirovine sa 40 godina mirovinskog staža, dok je rješenjem tužitelja od 5. lipnja 2018. najniža mirovina za osiguranicu tužitelja, budući da je pravo na invalidsku mirovinu ostvarila zbog ozljede nastale izvan rada, utvrđena množenjem 103% aktualne vrijednosti mirovine sa 24 godine navršenog mirovinskog staža.

15.6. Slijedom navedenog utvrđeno je da je iznos mirovine koji je tužitelj isplaćivao osiguranici Božici Šogorić u utvrđenom razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. bio niži od iznosa invalidske mirovine koja bi joj bila utvrđena i koja bi joj pripala u slučaju povrede na radu. Navedeno je nesporno i za samog tužitelja, prema očitovanju sa pripremnog ročišta od 23. ožujka 2026.

16. Budući da tužitelj temeljem mjerodavne odredbe čl. 27. ZOOP-a ima pravo na naknadu stvarne štete od društva za osiguranje na osnovi isplaćene mirovine svom osiguraniku samo ako je iznos isplaćene mirovine veći od iznosa invalidske mirovine koja bi bila utvrđena osiguraniku tužitelja u slučaju povrede na radu, a u konkretnom slučaju je utvrđeno da tužitelj nije svojoj osiguranici Božici Šogorić u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. prosinca 2024. isplatio veći iznos mirovine od iznosa invalidske mirovine koja bi bila utvrđena tom osiguraniku tužitelja u slučaju povrede na radu, to u konkretnom slučaju stvarna šteta za tužitelja u smislu odredbe čl. 27. ZOOP-a ne postoji.

17. Kako je utvrđeno da tužitelj nije pretrpio stvarnu štetu u smislu čl. 27. ZOOP-a to je tužbeni zahtjev valjalo odbiti u cijelosti kao neosnovan te je stoga odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

18. Tuženik je u odgovoru na tužbu i podnesku od 18. ožujka 2026. zatražio naknadu troškova postupka, međutim do zaključenja glavne rasprave nije dostavio troškovnik niti specifikaciju troškova postupka koje potražuje. Sukladno odredbi čl. 164. ZPP-a sud o naknadi troškova odlučuje na određeni zahtjev stranke (st. 1.), a stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu (st. 2.) i to najkasnije do završetka raspravljanja koji prethodi odlučivanju o troškovima (st. 3.).

18.1. Budući da tuženik nije do zaključenja glavne rasprave dostavio određeni zahtjev za naknadu troškova postupka, zahtjev tuženika za naknadom troškova postupka odbijen je kao neosnovan.

18.2. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

Koprivnica, 16. lipnja 2026.

Sudac
Jerko Bogdanić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:

1. HZMO
2. Generali osiguranje d.d.

Broj zapisa: **9-30889-816c6**

Kontrolni broj: **06376-b5d5f-d3662**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.